

Ove Djurhuus

sóknarstýrisformaður á Tvøroyri

55 ár

Henda grein varð send okkum til síðsta blað, men kom okkum ov seint í hendi til at koma í tá.

Hin 24. í hesum verður ein av mest kendu monnum á Tvøroyri, sóknarstýrisformaður Ove Djurhuus, 55 ár. Av teirri orsök kundt eg havi hug at sagt nokkur orð um mannin; ikki tí at tað er nakar høgur aldur, hóast maðurin tá vanliga hevur lagt síni bestu virkisár afturum seg, — tí Ove ber síni fimtíggju fimm luttíggja, í hvørfall eftir út sjónd at døma; og heldur ikki taki eg til orða, tí hann er »byrjarstjóri«, slikt býður mínum lyndi ímóti, eg taki betur hatti av fyrri einum vitugum dugna flólki í vasklaðum við sínum beru hondum, enn fyrri einum ognarríðum býttlingi í skart og skreyt, ið hvussu høgum sessi hann situr, og eigur vinir míllum rík sum fáatek, sjálvstýrisum sambandsmenn, gudsbørn og heidningar, men eg skrivi hesa grein, tí Ove, sum flestir í høgum sessi, verður ójavn metaður millum manna, av sumnum illa sagdur at vera, kanska tí tey misfataðu hann, tí ongin kann gera øllum til vildar.

Eg havi kent Ova í mong ár, og ein hvør ber, sum hann roynir. —

Á óvitaárum misti Ove faðir sín, Andrias á Durutufloiti í Porkeri, ið forði skip hiðani av Tvøroyri og var búsettur á Tvøroyrabakka. Andrias var ein stakraskur sjómaður, men sjólesti í óm undir Íslandi. Kona hans, Olvina á Tvøroyra bakka sat sostatt eftir við fleiri smábørnum, og tá var ikki socialforsorg at lita á sum nú so tað var jett tungt tak hjá einsamøllum kofufólki at fostra fleiri smábørn upp, til tey vóru undansloppin og sjálv kundu gera mun til lítar, at halda heimið á fótum. Mær Olvina var av tí gamla dugnaliga, sjálvbjargna slagnum og fall ikki í fátt, nú hon mátti standa bæði sum móður og í mann síns staði, og hon vann á øllum trupulleikum, tí skjótt fóru eisini Ove og bróður hans Ditlev, ein evnagóður unglingi, ið doyði á ungum árum, at gera mun til lítar, og so var sloppið hjá Olvini.

Ove sýndi tidliga góð evnir, og farin úr barnaskúlanum — tá var eingin hægri skúli her — fór hann í smíðjuleru hjá hinum tilíkna smiðinum Jørgen Mortensen, og sýndi stakgóðan hug og hegni til alt, sum hevði við maskinur at gera, og varð skjótt ein av teimum lagalig-

astu til alt jarnsmið í smíðju Jørginsa. Men ikki var Ove, sum nógvir aðrir, »gøddur við bara at hava það »praktisk« síðuna av sínari virkisgrein í lagi, hann vildi kunna ta »teoretisk« eisini. Tí fór hann niður til Danmarks á Teknologisk institut at sokja sær meira kunleika og gera seg fullkoma í øllum, sum hevði við nútímans smíðjuvirki at gera. — Afturkomur varð hann ein av álitismonnum hjá Jørguni og soni hans, Petur Mohr Mortensen, ið var ein stakmaður allar vegir, og sum eisini hevði verið uttanlanda í fleiri ár, at gera seg fullbúna til at taka við aftaná faðirinn. Petur Mohr skipaði fyrri at gera smíðjuna nútíðarhóskandi við nútímans maskinum, so Ove fekk brúk fyrri sínum kunleika og handalagi, ikki minst tá í Petur Mohr var vorðin umboðsmaður fyrri fleiri ensk trolarafeløg, og nógvir trolarar komu inn á Tvøroyri at umvøla ymisk brek. Tá fingu Ove og aðrir roytt seg til flunar í reiðuliga stórum maskinumvølingum og øðrum stórum skipaábótum, ið kravdu dugnamenn í jarnsmíðing; men smíðjumanningin var eisini stak góð, við monnum sum hin í øll um listum lærði, nú til ellisár komni hegnismaðurin Jógvan á Ranarum í Trongisvági, Karl og Sofus hjá Jóhan á Gørdum og Tummas hjá postmanninum fyrri bert at nevna teir, sum renna mærlig í hug í lotuni.

Ove hevði ikki verið frammi í politikki, sjálv um hann var hugtikin av javnaðarrørsluni, og helst ávirkaður tann vegin, fremst ta tíðina hann var í Danmark, har hann kundt á staðnum fylgja við úrslitunum, ið danskir arbeidarar vunnu ser til frama gjøgnum javnaðarpolitikkin á tingi. Men so hendi tað, at javnaðarflokkurin her setti hann á lista sum sóknarstýris valevni, og hann varð valdur.

Næstu setu varð hann afturvaldur og kom tá at verða næst formaður í sóknarstýrinum, og hevur síðani verið tað í fleiri ár; og tá ið P. M. Dam fór frá sum sóknarstýrisformaður fyrri at taka við logmanssessinum, var Ove, sjálvskrivaður at taka við sum sóknarstýrisformaður á Tvøroyri, og er tað framvegis.

Eg veit væl, at onkur vil finna at mínum ummæli, tí Ove er ikki væl lýddur av øllum, sum eg segði í byrjan, men hvør er hann, ið er tað? Men eg tori at siga av egnum royndum, at tað er ikki bert av til-

vild, ella tí javnaðarmenn hava meirilutan í sóknarstýrinum, at Ove er vorðin sóknarstýrisformaður; hann hevur sýnt bæði skil og hegni í sínum ofta ótakksama starvi; og tað man P. M. Dam eisini halda, tí hevur hann í nógvar ár havt Ova sum sín álitismann í sóknarstýrinum, og síðan verið á odda fyrri at velja hann til formann.

Ove hevur sum vegnevndarformaður verið oddamaður fyrri at mekanisera arbeidið hjá kommununi við gravkúgv, vegtrømlu og øðrum, so vegutreiðslurnar fóru munandi niður, hóast eins nógvar varð útint, vegasambandinum til frama. Harav fekk peningur til avlops, so hann kundt seta okkara, í allari vegagerð stakkona vegarbeiðsformann, Albín Áka son — ið nú er farið frá vegna alder — at asfaltera veginar. Eisini hevur hann verið ein hin ágrýtnasti at minka um skattaeftirstøðurnar, ið eina tíð vóru so stórar — orsakað av vinnuloyvi, at tær vóru sum ein kleppur, ið forðaði øllum virkissemi hjá kommununi. Og skattakrøvjing er altíð ótakksom og skapar íhønum, ið býrgjaldina ber, ongar vinir, men ofta óvinir, hvussu rættvíst ið

fram verður farið. Men tað, sum er mesta atvoldin í, at Ove ikki er so populærur millum allar sínar partamenn, er hon, at hann ikki hevur lært ella helst ikki vil læra seg at nýta íhøni »modernaða taktikk« sum fleiri politikkarar í øllum flokkum kappast um at nýta: Smikursøtt smilandi, heilsandi, klappandi lög jálftandi til allar síður, lovandi øllum flesk og skerpukjót, gull og grønar skógar, í tí so ofta roynda treysti, at í morgin hevur fjöldin gloymt tey feitu lyftini og minnist bert, hvussu blíður og lítillatandi hesia stóri politikkarin var, eins og øll vóru hansara líkamenn, hvørs liv og lagnu hann vildi ofra seg sjálv-an við holdi og blóði fyrri.

Nei, Ove hevur ikki, sum fleiri, bert strokið veljarunum við hárunum, men kanska heldur ov ofta — til skaða fyrri sítt egna ummæli — móti hárunum, og hendir tað fleiri ferðir, vita vit, at sjálv hin spakasta ketta kann klóra.

Hetta er Ove, sum eg havi kent hann, og vóni eg, at eg ikki havi gingið honum ov nær við hesari mannlysing; eg havi bert roynt at býta sól og vind javnt, tí eg veit, at ongin er

bert góður, ella bert illur; tí eins og sólarljósið er samansett av fleiri litum, sum »sólar-spektrið« visur, soleiðis eru vit øll samantvinnað av góðum og illum, ið øllum evnum og zettar bregðum, og mugu hareftir dansa.

Øll hava vit hvør síni brek at dragast við, ein hendan, ein annar hin vegin; munarin er, — tá ið fariseararnir og tey heilavillu eru frároknað — bert hann, at hjá einstøkum evnaríðum kunnu brekini fjálast av bragdleika og mansins avrekverkum, men eru til kortini hjá sjálv hinum besta. Og hann, ið vil gera væl, verður eisini ofta misfataður, tí sum sagt, ongin kann gera øllum til vildar.

Vit hava fleiri ferðir stoytt saman, Ove, og hava ymiskar hugsanir um mangt og hvat, men eg virði teg sum eitt mannfólk, ið torir at taka tarvin eftir hornunum, og hava tína egnu hugsan, og »tala Roma midt imod«, sjálv um tú veitst, at tað »koster at vere kar«.

Verið hesi orð kvøða mín til tín á merkisdegnum, við ynski um langa framtíð og blíða.

Pól F.

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

Setið avlopspeningin í BANKAN

Har stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN
við 3 mánaða uppsøgn 4% pro anno
BANKABÓK 3½% pro anno
KEKK-KONTO 2% pro anno

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbræv við lögtings- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7 % rentu.

ÚTBANKAR:			Norðoyum		
1 Eysturoy:	Runavík,	tlf. 7227	1 Norðoyum	Klakksvík,	tlf. 5274
	Fuglafirði,	tlf. 64	1 Suðuroy:	Tvøroyri,	tlf. 32
	Lorvík,	tlf. 7		Hvalba,	tlf. 39
	Skála,	tlf. 7053		Vági,	tlf. 130
1 Norstreym:	Vestmanna	tlf. 53	1 Vágum:	Mjóvági,	tlf. 7
	Kollafirði,	tlf. 6		Sandavági,	tlf. 108
	Kvívik,	tlf. 147		Sorvági,	tlf. 88

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Føroya Kríggstrygging tlf. 1090 Føroya Sjóvátrygging tlf. 1090
Føroya Brannstrygging tlf. 1098 Fø. Vanlukkutrygging tlf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs - bílar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egna trygging

2802

SNAR-vaskað

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Bogota 14

Úr Føroyingahavn

Úr Føroyingahavn frættist í gjár at 41 bátar høvdu tann 23 landað 48½ tons. Hoyvík landaði í gjár 24 tons og hevur tilsamans slok 127 tons. Hinir dekkfórin vøntaðust at koma inn í gjár at landa. Síðst tey landaðu høvdu tey tilsamans: Ørvur 83½ tons Eysturhøvd 84½ og Glottin 50 tons.